

Podem encara parlar dels laics?

Dg, 3/06/2012 per Cori Casanova

[A la intempèrie](#)

Hem iniciat la celebració dels 50 anys del Concili Vaticà II. Una de les apostes del Vaticà II va ser afirmar amb força l'identitat dels laics com a corresponsables en la missió de l'Església d'anunciar i testimoniar l'evangeli en mig del món i en la construcció de la comunitat eclesial. (AA 1).

Del Concili fins ara hem anat creixent en secularització, en pèrdua d'arrels cristianes de la nostra cultura i del nostre fer social, polític, econòmic. Mentre, per una banda, entre molts joves ja no es viu una oposició frontal al fet religiós, per una altra la pregunta sobre Déu sembla innecessària i genera sovint indiferència. És en aquest context on encara estem convençuts que Jesucrist té una paraula de sentit i d'esperança pels homes i dones del nostre món, especialment per a aquells que més pateixen. Per això parlem d'evangelització, com forma de concreció de l'amor a l'altre, i als que vindran. Si l'evangelització no s'arrela en l'experiència de l'amor a Déu i als homes, esdevé una pura estratègia, o, encara pitjor, una manipulació dels desitjos i els anhels més profunds dels homes i dones que ens envolten.

Tant el Concili (AA) com els documents posteriors sobre el laicat (Christifideles Laici), continuen encomanant al laicat aquesta missió de tota l'Església. I continua essent cert: els laics, (cristians batejats) per les nostres condicions de vida laborals, familiars, culturals ens trobem al costat d'homes i dones amb els que vivim colze a colze els patiments del dia a dia, les il·lusions i esperances, els desitjos i els neguits, els èxits i els fracassos. Amb ells i com ells.

És un moment difícil per a viure i testimoniar la fe. La privatització de la vida afecta de plè a les creences religioses. Però també és un moment privilegiat perquè han tocat fons les utopies que han marcat la nostra història recent: el marxisme, però també el liberalisme salvatge i el mite del progrés sense límit i el benestar econòmic com a horitzó de felicitat. I no escapem del risc de la privatització de la pròpia fe que afecta a la vida de l'Església. I dels moviments i grups. La globalització i l'accés a la informació, paradoxalment, comporta una major necessitat de petit grup referencial. Mentre creixen les amistats al Facebook, totes virtuals, vivim la dificultat per a la trobada real amb gent que surti del cercle del "grup de tota la vida". Acceptar el conflicte de la relació humana, la riquesa i la pobresa del projecte comú, el risc del canvi, les dificultats i les possibilitats del diàleg i l'escolta de l'altre, és un repte per a qualsevol grup humà; i també ho és per a les realitats d'Església.

Per això, de nou, cal demanar-nos pels mitjans que ens donem com a comunitats per a ajudar i ajudar-nos a viure la fe i testimoniar-la en el dia a dia professional, cultural, polític, familiar. El testimoni no és una opció, és una conseqüència de l'experiència personal i comunitària de l'amor de Déu als homes a través de Jesucrist. Com ens ajudem eclesialment a viure la riquesa de descobrir i fer emergir Jesucrist mort i ressuscitat en mig de les "angoixes i esperances dels homes del nostre món, sobre tot dels qui pateixen"?

Si no volem que la nostra "minoria creativa" esdevingui una minoria marginal, tencada en ella mateixa o una minoria bel·ligerant i en oposició al nostre món, cal

reprendre amb noves energies l'acompanyament del laicat . Cal potenciar allò que tenim i imaginar noves formes. Perquè la presència en el nostre món és col·lectiva, com a Església, per mitjà d'actes i signes i història i tradicions, però, sobre tot, és creïble i obre interrogants a partir dels testimonis d'homes i dones capaces d'acollir, escoltar, compartir i anunciar la Bona Nova de l' Evangeli.

Aquesta ha estat i és la tradició de l' Acció Catòlica a casa nostra i a tot el món. Una xarxa de grups i moviments, laics de parròquies. Val la pena un renovat esforç per a continuar fidels a la missió en un nou context social i eclesial. Però això mereixerà un altre comentari.